

1936
27

Poetul sau Răboj

+

✓

Tată.

Tată unilit tepe pământ
ignorat la muncă în țară,
cu gata aspră,
cu inima ca o plantă te pelin amară,
cu mâni te agilă
crațate de vânt;
pâinea cea smolită te seacă,
prescură muncită în sloată
și în soare
lipsește din casă
ca toate mătejiile tale
uscate sub bulgări
pe sterpele noastre ogoare.
Dece te-ai rugat,
și-ai tăcut,
și-ai muncit?

În această primăvară
virtutile tale au fost lăudate
din nou
de fete boeresti:
„tu taci și muncești!”
Pentru asta,
cum tu și-ai tăcut o mare dreptate,
sevrate plugul pe câmp;
muncește tată și acasă
să iasă aspirări și bucate.

